

ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ ΑΝΟΙΞΑΝ. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΜΑΣ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ.

Του Ιωάννη Αθ. Μπαλτζώη

Σάββατο 7 Οκτ. 2023, η τελευταία ημέρα του Σουκότ, της εορτής της σκηνοποιίας, (περίπου όπως η δική μας εορτή του Αγλίου Πνεύματος), της 3^{ης} μεγαλύτερης θρησκευτικής εορτής του Ισραήλ και το Ισραήλ δέχθηκε μία πρωτόγνωρη επίθεση- εισβολή μαχητών της παλαιστινιακής ακραίας ισλαμιστικής οργάνωσης Χαμάς, με εκατοντάδες νεκρούς, χιλιάδες τραυματίες, δεκάδες ισραηλινούς αιχμαλώτους, συμπεριλαμβανομένων πολιτών και στρατιωτικών και μάλιστα μέσα σε μία μόλις ημέρα!!! Η επίθεση, από ξηράς, θάλασσας και αέρα, θύμισε εν πολλοίς τον προ πενήντα ακριβώς ετών πόλεμο του Γιομ Κιπούρ, γνωστό και ως Δ' Αραβοϊσραηλινό Πόλεμο, όπου στην επέτειο αυτού, η Χαμάς εξαπέλυσε την μεγάλης κλίμακας, αιφνιδιαστική επίθεση κατά του Ισραήλ, όπως τότε, στις 6 Οκτωβρίου 1973, το Ισραήλ δέχθηκε την σφοδρή επίθεση Αιγύπτου και Συρίας. Όπως και τότε έτσι και τώρα το Ισραήλ και αυτό είναι το παράξενο, αιφνιδιάστηκε ολοκληρωτικά, με αποτέλεσμα ένα πραγματικό λουτρό αίματος να συντελείται ήδη στη Μέση Ανατολή, ένα νέος κύκλος βίας με απρόβλεπτες διαστάσεις που δύσκολα θα κλείσει, η καλύτερα μόλις τώρα άρχισε. Η απίστευτη από πλευράς οργάνωση και εκτέλεση του σχεδίου της Χαμάς, αιφνιδίασε το Ισραήλ, αφού οι περίφημες υπηρεσίες ασφαλείας του, δεν αντελήφθησαν τίποτα.

Έτσι είδαμε στις τηλεοράσεις και στα ΜΚΔ (όπως X, Youtube, sites, κλπ) σκηνές βγαλμένες από τους μεγαλύτερους εφιάλτες των Ισραηλινών. Μαχητές της Χαμάς να κυκλοφορούν στους δρόμους του νότιου Ισραήλ ένα πρωινό Σαββάτου, ανοίγοντας πυρ με καλάσνικοφ. Απαγωγές και αναφορές για δολοφονίες πολιτών και στρατιωτών των ισραηλινών αμυντικών δυνάμεων (IDF). Ακόμη παλαιστίνιους να έχουν κυριεύσει ισραηλινά άρματα ΜΕΡΚΑΒΑ IV να πανηγυρίζουν. Τίποτα παρόμοιο δεν έχει συμβεί εδώ και 50 χρόνια.

Τίποτα τέτοιο δεν έπρεπε να μπορεί να συμβεί. Η Χαμάς ανακοίνωσε εξέγερση κατά του Ισραήλ και μαχητές της πέρασαν τα σύνορα από τη Γάζα, κάτι που προηγουμένως θεωρούνταν αδύνατο, και εξαπέλυσαν αιματηρή επίθεση. Βίντεο και φωτογραφίες, στα ΜΚΔ, τούς δείχνουν να διασχίζουν τον συνοριακό φράχτη με μοτοσικλέτες και αλεξίπτωτα, σε συνδυασμό με μπαράζ ρουκετών. Μάλιστα, αναφέρεται ότι εξαπολύθηκαν περίπου 5.000 ρουκέτες κατά του νότιου Ισραήλ, στο Τελ Αβίβ, την Ασκελόν, την Σντερότ, Μπερσέβα και άλλες πόλεις και χωριά στα σύνορα με την Γάζα.

Στο παρόν δεν θα αναφερθούμε στις εξελίξεις της στρατιωτικής επιχείρησης, αλλά θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε την οργάνωση αυτή, ποια είναι, πως δημιουργήθηκε, ποιοι οι ηγέτες της και ποια η ιδεολογία της, για να αντιληφθούμε γιατί χαρακτηρίζεται τρομοκρατική οργάνωση. Έχουμε λοιπόν και λέμε:

Χαμάς στα αραβικά σημαίνει ζήλος ή θάρρος και είναι το ακρωνύμιο για το Harakat Al Muqawima Al Islamiyya, δηλαδή Κίνημα Ισλαμικής Αντίστασης. Η Χαμάς ιδρύθηκε στις 15 Δεκ. 1987, στη Γάζα, αμέσως μετά την έναρξη της πρώτης Ιντιφάντα (1987-1992). Η δεύτερη παλαιστινιακή Ιντιφάντα άρχισε τον Σεπ. 2000 και ουσιαστικά τελείωσε το 2005. Έκτοτε έχουμε πολλούς πολέμους με το Ισραήλ, σχεδόν κάθε δύο χρόνια, με εκατοντάδες νεκρούς. Ιδρύθηκε ως ένοπλη πτέρυγα του Ισλαμικού Φονταμενταλιστικού Κινήματος των Αδελφών Μουσουλμάνων (*Ikhwan al-Muslimin*), το οποίο είχε ιδρυθεί στη Γάζα το 1946. Οι ιδρυτές της Χαμάς ήταν: Ο Σείχης Ahmad Yassin ιστορικός πνευματικός της ηγέτης, ο οποίος σκοτώθηκε το 2004 από Ισραηλινή αεροπορική επιχείρηση στη Γάζα, ο Abd al-Fattah Dukhan, Muhammed Shama, ο Ibrahim al-Yazuri, ο Issa al-Najjar, ο Salah Shehadeh και ο 'Abd al-Aziz Rantisi.

Το σύνθημα της Χαμάς είναι ότι « **ο Θεός είναι ο στόχος της, ο Προφήτης είναι το πρότυπό της, το Κοράνι είναι το Σύνταγμά της, η Τζιχάντ (Ιερός Πόλεμος) είναι η οδός της και ο θάνατος εις το όνομα του Θεού είναι η υψηλότερη επιθυμία της**».

Η Σημαία της Χαμάς

Ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια.

Η Χαμάς απορρίπτει «κάθε επαφή με το Ισραήλ, τις αποκαλούμενες ειρηνευτικές διαδικασίες και τις διεθνείς συνδιασκέψεις, ως ανίκανες να αποδώσουν δικαιοσύνη ή να αποκαταστήσουν τα δικαιώματα των καταπιεσμένων και πιστεύει ότι η λύση για το παλαιστινιακό ζήτημα υπάρχει μόνο μέσα από την συνεχή και αδιάλλακτη ένοπλη αντίσταση και αντιπαράθεση (Τζιχάντ) με τους "σιωνιστές", οι οποίοι θα πρέπει να εκδιωχθούν από την ιερή γη της Παλαιστίνης». Η Χαμάς θεωρεί ότι η γη της Παλαιστίνης, στην οποία συμπεριλαμβάνεται όλο το σημερινό Ισραήλ, χωρίς τα υψώματα του Γκολάν (που ανήκουν στην Συρία και κατελήφθησαν από το Ισραήλ το 1973) είναι η Ισλαμική πατρίδα, Ιερή γη για τις επερχόμενες γενιές των Μουσουλμάνων μέχρι την Ημέρα της Κρίσεως, που δεν μπορεί να παραδοθεί ποτέ σε μη μουσουλμάνους. Υποστηρίζει ότι ο Τζιχάντ για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από το Ισραήλ, που είναι κατακτητής αυτής της γης είναι θρησκευτικό καθήκον για κάθε μουσουλμάνο (και όχι μόνο για τους Παλαιστίνιους) και να εξαφανίσει το κράτος του Ισραήλ. Μάλιστα η Χαμάς όχι μόνο δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ, ως κυρίαρχο κράτος, αλλά αναφέρεται σε αυτό στην Διακήρυξη της, του 1988, ως «σιωνιστική οντότητα».

Η Χαμάς είναι μια μαχητική οργάνωση αλλά συγχρόνως και ένα μαζικό κοινωνικό, πολιτικό και θρησκευτικό κίνημα δομημένο σε τρεις Πτέρυγες. Ο αρχηγός και ανώτατος πολιτικός ηγέτης της Χαμάς είναι ο Ισμαήλ Χανίγια, μια ιδιαίτερα αμφιλεγόμενη προσωπικότητα που προκαλεί τεράστια ανησυχία στην Διεθνή Κοινότητα. Στο μερικώς αναγνωρισμένο κράτος της Παλαιστίνης, ο Χανίγια είναι το αντίπαλο δέος του Προέδρου Μαχμούντ Αμπάς και της Παλαιστινιακής Αρχής. Η πρώτη πτέρυγα είναι το πολιτικό σκέλος με επικεφαλής μέχρι το 2005 τον εκτελεσθέντα Σεΐχη Αχμάντ Γιασίν, που ασχολείται με την πολιτική γραμμή του κινήματος, την παραγωγή ενημερωτικών φυλλαδίων, την ανεύρεση οικονομικών πόρων (μεγάλος χρηματοδότης η Σαουδική Αραβία και τώρα το Ιράν), την οργάνωση και λειτουργία φιλανθρωπικών οργανώσεων, το κτίσιμο Σχολείων, Τζαμιών, Νοσοκομείων και γενικά με φιλανθρωπίες και κοινωνικά προγράμματα. Η δεύτερη πτέρυγα είναι η υπηρεσία πληροφοριών, γνωστή ως AI –

Majd (Δόξα) , η οποία εκτός από καθήκοντα εσωτερικής αστυνόμευσης στην Γάζα προέβαινε (και προβαίνει) σε εξουδετερώσεις (εκτελέσεις) παλαιστινίων "συνεργατών" με το Ισραήλ, καθώς και μια άλλη υπηρεσία «ηθικής» ασφάλειας, που καταδιώκει όσους παραβιάζουν τον Ισλαμικό νόμο. **Η Τρίτη πτέρυγα είναι η επιχειρησιακή τοιαύτη ,με τις γνωστές Ταξιαρχίες Ιζ Αλ Ντιμ Αλ Κασάμ (Izz al-Dim al-Qassam brigades)**, στη μνήμη του εν λόγω Σεΐχη , του πατέρα της σύγχρονης αραβικής αντίστασης που σκοτώθηκε από τους Βρετανούς το 1935. Οι Ταξιαρχίες είναι υπεύθυνες για πολλές επιθέσεις αυτοκτονίας με τους **Shahid της (μάρτυρες)** εντός του Ισραήλ, τη Δ. Όχθη και τη Γάζα και για πολλές άλλες ενέργειες, που άλλοι ονομάζουν τρομοκρατικές και άλλοι πράξεις αντίστασης, εξαρτάται από ποια γωνία βλέπει κανείς τα γεγονότα, καθώς και ποιοι είναι οι στόχοι. Π.χ. αν ο στόχος είναι άμαχοι πολίτες, αθώα γυναικόπαιδα κλπ τότε θεωρούμε ότι είναι τρομοκρατική ενέργεια, ενώ αν είναι στρατιωτικά ένοπλα τμήματα τότε είναι πράξη αντίστασης.

Μέχρι το 2004 η δύναμη της Χαμάς περιοριζόταν σχεδόν μόνο στη λωρίδα της Γάζας, όπου είχε τον απόλυτο έλεγχο σε θέματα τάξης και ασφάλειας. Τον Μάιο 2005 η Χαμάς κέρδισε πάνω από το 1/3 των δημοτικών συμβούλων στη Γάζα και στη Δ. Όχθη παίρνοντας ουσιαστικά τον έλεγχο από τη Φατάχ, στέλνοντας το μήνυμα για τις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις. Εξελίξεις που άλλαξαν το σκηνικό στην περιοχή, όταν όπως προαναφέραμε τον Ιανουάριο 2006 κέρδισαν τις εκλογές και ανέλαβαν την διακυβέρνηση της Παλαιστινιακής Αρχής.

Η Χαμάς λαμβάνει δωρεές από πολλά αραβικά κράτη και ιδιαίτερα από τα κράτη του κόλπου, από ιδιώτες χορηγούς και από μουσουλμανικά φιλανθρωπικά ιδρύματα της Σαουδικής Αραβίας , από παλαιστινίους εξόριστους, ακόμη και από αμερικανούς δωρητές. Τα χρήματα αυτά χρησιμοποιούνται για το φιλανθρωπικό και όχι μόνο έργο της, δηλαδή εκτός από τις διάφορες ανάγκες της και την εκτέλεση φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων της και για αγορά όπλων , εκρηκτικών και πυρομαχικών. Η Συρία ήταν το κέντρο – κλειδί των επιχειρήσεων της Χαμάς και το καθεστώς Άσσαντ συνεχίζει να παρέχει υποστήριξη και προστασία σε διάφορα ηγετικά στελέχη της Χαμάς , αλλά μετά τον πόλεμο στην Συρία, οι ηγέτες της βρήκαν καταφύγιο στην Τουρκία και ιδιαίτερα στο Κατάρ, που είναι και ο μεγάλος χρηματοδότης της. Να σημειωθεί ότι οι σχέσεις του Αραφάτ και της Φατάχ με το Συριακό καθεστώς ήταν σχέσεις μίσους, ο δε Αραφάτ δεν πήγαινε στη Δαμασκό, ούτε επί Χαφέζ Άσσαντ , ούτε επί του υιού του, Μπασάαρ Άσσαντ, Προέδρου της Συρίας.

Η Χαμάς είχε διαφοροποιηθεί σε πολλά πράγματα σε σχέση με την PLO και μετέλπειτα ΦΑΤΑΧ, του Γιάσερ Αραφάτ. Σε αντίθεση με τον Αραφάτ δεν υποστήριξε την εισβολή του Ιράκ στο Κουβέιτ και φυσικά δεν συμφώνησε με την Συνθήκη του Όσλο και ήταν από τους κύριες εκφραστές της άρνησης προς κάθε επαφή με το Ισραήλ. **Στόχος της Οργάνωσης είναι «να σηκώσει το λάβαρο του Θεού σε κάθε γωνιά της Παλαιστίνης και να εξαφανίσει το σιωνιστικό μόρφωμα (δηλαδή το Ισραήλ) και κάθε άλλο λαϊκό παλαιστινιακό κράτος που μπορεί να ιδρυθεί και να το αντικαταστήσει με μια Ισλαμική Δημοκρατία»**, όπως ξεκάθαρα αναγράφεται στη Διακήρυξη του 1988. Η πρώτη επίθεση αυτοκτονίας εναντίον του Ισραήλ έγινε το 1993 στο Τελ Αβίβ , ως έμπρακτη ενέργεια αντίθεσης με την συνθήκη του Όσλο. Με την έναρξη της δεύτερης Ιντιφάντα , της επονομαζόμενης και **Ιντιφάντα του Αλ Ακτσά**, η Χαμάς, στην πράξη οι

Ταξιαρχίες της, συμμετείχε ενεργά μόνη της, αλλά και συνεργαζόμενη με τις Ταξιαρχίες του Αλ Ακτσά της Φατάχ, σε πλείστες βομβιστικές επιθέσεις και επιθέσεις αυτοκτονίας κατά του Ισραήλ με δεκάδες νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες. Το Ισραήλ καταδίκασε τα ηγετικά στελέχη της Χαμάς σε θάνατο και άρχισε έναν αγώνα επιλεκτικών εκτελέσεων των ηγετικών στελεχών των Παλαιστινιακών οργανώσεων που εμπλέκονταν σε βομβιστικές επιθέσεις και άλλες μορφές βίας εναντίον του Ισραήλ, λόγους ασφαλείας. Η δημοτικότητα της Χαμάς αυξήθηκε ραγδαία και ιδιαίτερα στη Γάζα μετά την εκτέλεση στις 22 Μαρτίου 2004 από την Ισραηλινή αεροπορία του πνευματικού της ηγέτη και εκ των ιδρυτών της Χαμάς, Σεΐχη Αχμάντ Γιασίν. Ο νέος ηγέτης της Χαμάς ο Αμπντέλ Ραντίσι εκτελέστηκε και αυτός από την Ισραηλινή αεροπορία μετά από ένα μήνα από την ανάληψη της ηγεσίας

Μετά τον θάνατο του Γιάσερ Αραφάτ, Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής εξελέγη αρχές του 2005 ο Μαχμούτ Αμπάς (Αμπού Μάζεν) αναλαμβάνοντας την ηγεσία της Φατάχ και της PLO. Τότε όλες οι Παλαιστινιακές οργανώσεις και της Χαμάς συμπεριλαμβανομένης συμμετείχαν τον Μάρτιο του 2005 στην Διάσκεψη του Καΐρου, όπου αποφασίστηκε η **“Ταχαντίγιε”**, δηλαδή η αναστολή των επιθέσεων εναντίον του Ισραήλ, καθόσον διέβλεπαν το αδιέξοδο του αγώνα. Όντως μετά την διάσκεψη αυτή οι βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας εναντίον του Ισραήλ μειώθηκαν δραστικά (σχεδόν μηδενίστηκαν) και οι ελπίδες για την επανέναρξη των ειρηνευτικών διαδικασιών αναθερμάνθηκαν. Η απόφαση του τότε πρωθυπουργού του Ισραήλ Αριέλ Σαρόν για μονομερή και οριστική αποχώρηση από την λωρίδα της Γάζας και η λεπτή, πρωτοφανής και παράδοξη επιχείρηση της απομάκρυνσης 7.500 Ισραηλινών εποίκων, ακόμη και με τη βία από τη Γάζα από τον Ισραηλινό Στρατό τον Αύγουστο του 2005, δημιούργησε περαιτέρω ελπίδες για καλύτερες προοπτικές στο παλαιστινιακό. Μετά από αυτές τις εξελίξεις η Χαμάς αποφάσισε να συμμετάσχει στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές της Π.Α. του Ιανουαρίου 2006, όπου κάνοντας την μεγάλη έκπληξη και πετώντας στο καλάθι των αχρήστων όλες τις δημοσκοπήσεις κέρδισε τις εκλογές. Έτσι ο Πρόεδρος της Π.Α. Μαχμούτ Αμπάς ανέθεσε τον σχηματισμό της κυβέρνησης στην Χαμάς, η οποία ορκίστηκε περί τα τέλη Μαρτίου 2006, με πρωθυπουργό τον Ισμαήλ Κανίγιε. Η συνεργασία των δύο ανδρών, του Προέδρου Αμπάς και του πρωθυπουργού Χανίγιε ξεκίνησε με καλές προοπτικές, πλην όμως την πορεία εμφανίστηκαν οι μεγάλες διαφορές απόψεων για τα εθνικά θέματα και τη ακολουθούμενη πολιτική.

Ο μετριοπαθής Πρόεδρος Αμπάς ήταν ο μόνος αποδεκτός εκπρόσωπος της παλαιστινιακής πλευράς και μόνιμος συνομιλητής με το Ισραήλ, τις ΗΠΑ, την Ε.Ε. και γενικά την διεθνή κοινότητα, ενώ η Χαμάς δεν αναγνωριζόταν και παρέμεινε στο περιθώριο, αποκλεισμένη και απομονωμένη, μη κάνοντας ούτε βήμα πίσω στις αδιάλλακτες θέσεις και απόψεις της, η δε ιδεολογία της παραμένει αμετακίνητη στην Διακήρυξη του 1988.

Σαν νεο-οθωμανικά αποχαυνωμένα και φιλότουρκα κτήνη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας που είναι, οι παλαιστίνιοι αυτοί περιφέρουν ένα γυμνό νεκρό ισραηλινό κορίτσι, ως λάφυρο και επίδειξη «γεναιότητας», καθήμενοι ως ανθρωπόμορφα κτήνη πάνω στο γυμνό κορίτσι και πανηγυρίζουν. Αυτός είναι ο πολιτισμός των ανθρωπόμορφων κτηνών, σκοτώνοντας άοπλα κορίτσια και να βεβηλώνουν τον νεκρό, κάτι που σέβονται όλοι οι λαοί, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Ποιος αλήθεια ξέρει τι συνέβη και η νεαρή κατέληξε γυμνή και νεκρή πάνω σε μια καρότσα και να επιδεικνύεται ως θήραμα από τα τζιχαντιστικά κτήνη. Και υπάρχουν πολλές παρόμοιες και χειρότερες φωτο και βίντεο, που ανεβάζουν οι ίδιοι στο διαδίκτυο.

Τελικά, η ΧΑΜΑΣ, είναι μία ακραία ριζοσπαστική ισλαμιστική οργάνωση, δικαίως κατατάσσεται στην κατηγορία των τρομοκρατικών οργανώσεων και δεν έχει καμιά θέση στον πολιτισμένο κόσμο. Και όπως συνέβη με το Ισλαμικό κράτος θα συμβεί και σε αυτούς. Το Ισραήλ, έχει δικαίωμα και θα κάνει πράξη, αυτό που διακήρυξε ο πρωθυπουργός του. Ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου, σε διάγγελμά του, υπόσχεται να νικήσει τη Χαμάς, αλλά λέει στους πολίτες του Ισραήλ ότι «ο πόλεμος θα πάρει χρόνο». «Αυτό που συνέβη σήμερα (7/10) δεν έχει γίνει ξανά στο Ισραήλ, θα πάρουμε εκδίκηση για αυτή τη μαύρη μέρα. Η Χαμάς έχει σκοτώσει γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένους» συνέχισε ενώ κάλεσε τους κατοίκους της Γάζας να εγκαταλείψουν. Η επιχείρηση των Ισραηλινών « Σιδερένια Σπαθιά» τώρα ξεκινά. Και θα δούμε πολλά και τρομερά. Ελπίζουμε ότι οι Πύλες της Κολάσεως που άνοιξαν δεν θα καταβροχθίσουν και τα υπόλοιπα κράτη της Μέσης Ανατολής.

***Ο Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης είναι αντιστράτηγος (ε.α.), πρώην ΑΚΑΜ Τελ Αβίβ, Μ.Sc. στην Γεωπολιτική του ΕΚΠΑ και πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).**